

ACC. NR. 2008

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: ÅNGERMANLAND Upptecknat av: J.A.E-n.

Härad: Adress:

Socken: Nora Berättat av:

Uppteckningsår: 1920 Född år i

Uppteckningen rör

Ordstäf och allmänna talesätt

1-62

62 sid.

Skriv endast på denna sida!

Märkt av

officer

Ettmärkningar:

2008

ordstav och allmänna talesätt.

H:o 30 - 204.

Alte jå sope alle gamjünber på däi

sade man, om en ej gick undan, när golvet

sopades.

30.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

(628)

Aldrig är det så långt mellan bergen,
att ej trollen träffas.

Mora socken.

J.A.E.m. 1920. 31.

Alla vägar båna till Rone.

Mora socken.

J.A.E.m. 1920. 32.

Ävndisnitt

Var det, då man fick en knut på träden
vid söndagen.

Mora socken.

J.A.E.m. 1920. 33.

JUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Bygd.

Kallades den som sprang ordning
mycket i byn.

Nora socken.

J.A.-n. 1920. 34.

Bårt. Han gick i gräva nr. sju man om ein,
som tog sig för ett svart arbete.

Nora socken.

J.A.-n. 1920. 35.

Börje inna han fött böxern på sā,
sade man om en, som började att fria/
mär han var mycket ung. För fentic
år sedan finno pojar ej haver byxor
förrän vid tolvårs ålder eller så.

Nora socken.

J.A.-n. 1920. 36.

De bruktes olike, sa polken, då præsterne
brælso på-n.

Nora socken. 32.
J.A.B.-n. 1920.

De finns et om-en å lette væ i jule-å
Nøkt.

Nora socken.
J.A.B.-n. 1920. 36.

De finns flere stöbbete nummer än
præstlunn; kläckarn haas en å.

Nora socken.
J.A.B.-n. 1920. 39.

De gā föll över, sa han, som spydde ut
säm.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. 4/0.

De hämne like ofta, som kom skit på
stöbben.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. 4/1.

De hämne va kus-n ått musa, sa kā-
ringa, då häberge brann.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. 4/2.

JUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

We hägg e sanna å sta.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920.

43.

Den där har inte långt till skogg; säger
mari om en, som blir latte retad.

Mora socken.

J.A.E-n. 1920.

44.

De riken ske ta vargen, å de fattigen
Po gära bröke dom well.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920.

45.

De sett sön tå beck.

Mora socken.
J.A.-E-n. 1920.

45

De sista fjällen skulle vara bort-
nötta av fiskarbörsen vid jul.

Mora socken.
J.A.-E-n. 1920.

47

De slre värna för könsta å, sa snö-
par-Märjet, då hon tyckte, hon va för-
dyr. (Märjet var en lappkvinnan som
brukade kastra hästar. Hon gjorde
det ensamt, utan att binda djuret.)

Mora socken.
J.A.-E-n. 1920.

48

JUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

De var en häggare te dra till!

Mora socken.
J.A.M.n. 1920. 49.

De var en rekti häggödd!

Mora socken.
J.A.M.n. 1920. 50.

De val båra mingel / skrip/ ta hela
kämn.

Mora socken.
J.A.M.n. 1920. 51.

De va på själve häro, att de sätter löckes.

Mora socken.
J.A.B-n. 1920.

52.

De va ytterst i hösölm.

Mora socken.
J.A.B-n. 1920.

53.

De å dyrt-e slag å hänne; sade hon-
den, då de hade hållit strup i välling-
en.

Häggdängers socken.
J.A.B-n. 1920.

54.

De är därga lötern.

/Om något var härta färdigt/

Mora socken.
J.A.E-n. 1920.

55

De är därga lötern
öinner ston vä de-ät!

Mora socken.
J.A.E-n. 1920.

56

De ä föl i bär bröststugeselvret/Som
merstuga eller bagerstuga/sade man, om
man tvivlade på en silversars årtal.

Nora socken,
J.A.E.m. 1920.

57.

De ä fullt e löftu.

Nora socken.
J.A.Edin. 1920.

58.

De å like omöjligt, sön te ligga-en
flenskillet-n göbbe.

7

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. 59

De å-no svynna om Brynn där å, sadje
man, då detta var många, som skulle
dela ett arv.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. 60

De å espela om de åri, sade man om
mögot, som var osäkert.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. 61

De å rörande, sa kärninga, då hon sålde
slewern.

Nora socken.
J.A.M-n. 1920.

De å slut på blistre, enxsa huvudet
medskravas då nerhäft-n å bortte.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. 63

De å son te ta-sa o aschel-e vfl-n
käll-n barn.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

64

2008

LUNDs UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

/ 14

De är sön de värre själje öfver han.

Mora socken.
J.A.B.-n. 1920. 65.

De är sön te tärne ell-n tän näver.

Mora socken.
J.A.B.-n. 1920. 66.

De är säldeles upp att vägga!

Mora socken.
J.A.B.-n. 1920. 67.

Dragon av ugn, såde man, en rosse eller flicka hade blivit, första gången en fullvuxen person hade legat med en av motsatt kön. Medan de stora ugnarna voro i bruk, så lägo pojkar och flickor på dem tills de började ha "sänglag" med utom familjen varande jämnåriga.

Nora socken.
J.A.B.-n. 1920.

68

Dreckessäppa är förr dömt sön ha lämna från sitt kräpp å själ./Barnsängskvinnor

Nora socken.
J.A.B.-n. 1920.

69

Du går här söm-n dö-mölling, sade
åt em, som ei gjorde någon nyttा.

Nora socken.
Mär. J. A. E. n. 1920.

70.

Du nädiga sol, vad du gassar min
rygg, sa tiggarn, då påsen brann på
röjer bays.

Nora socken.
J. A. E. n. 1920.

2008

LUNDs UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

1216

Du sät ut, sön du skulle ha komme tä
om.

/ Om något var trastig eller vårdslöst
klädd. I äldre tider hade man en myck-
et stor spis i köket. Murkåpan gick
dock ej upp under taket, utan det var
ett rum emellan, där barnen körde
eller dräng och piga flingo ligga.
Nora socken. 1920.

J.A.E.

Du skräcket inbelle hönnren, ått tärppara

värd hänge.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

J.A.E.

JUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Du ske-er ~~gå~~ dit, du kari mestre mössai;
EMKE saade man, om en var på väg till
en färd, där det väntades "smätt".

Mora socken.
J.A.B-n. 1920. 74.

Du ske wäre Jungkvist å stå på mo!

Mora socken.
J.A.B-n. 1920. 75.

Du tål föll skäj, sa kärninga, då
hon högg huvu tå turpen.

Mora socken.
J.A.B-n. 1920. 76.

Det är inte förr sätter man om en person kommer in, där man mygs talat om honom

Nora socken.
J.A.E.N. 1920. 22

Då en ske sta tigenara, se ske-en ha
dung ti häre å flätte kring mör å på
bärmaskinne.

Nora socken. 28
J.A.E.N. 1920.

Då ja komma ohög böckan kär ja å, se
gett ja opp å spassere e tag.

Nora socken.
J.A.E.N. 1920. 29

LUNDs UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Där ha vi knut-ri sa skomäkarn, då
läppa sät på beckträn.

Mora socken.
J.A.B-n. 1920.

96

Dömdde a läppern å kvinnfolkje.

Mora socken.
J.A.B-n. 1920. 81

E dag äre mån-dan, mån-dan, å-ss vafe
tis-dan, kåskan tis-dan, å-se onsden,
onsdan, åse torsdan, torsdan, åsse fre-
dan, fredan, åsse lördaa, lördaa, lördas;
säger pigan på måndagmorgon.

Mora socken.
J.A.B-n. 1920. 82

En förtjänta nogga på styvern.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

83

En man gick på "muse", då fick han se
en varg i dyngkassen. Innan han
fannit springa efter bössan, hade dock
vargen avlägsnat sig. Sedan sade man,
En ske ha bösså vä-så, om em å bärå
gå på muse".

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

84

En mill för en kän, smart lunkare man den.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

85

2008

22
22

JUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

En, som det lyste för i kyrkan, hade
brutit benet.

Mora socken.

J.A.H-n. 1920. 86

Pap barna å mor låggo, å sindå lalc bytta
ärttern.

Mora socken. 87.

J.A.H-n. 1920.

Furläre firns, sa garnfjanta, då om

säg sät e spegeln.

Mora socken. 88.

J.A.H-n. 1920.

LUNDs UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING

Fåjen då-an kom, å fåjen då-an får,
sade man om skomakarn och skräddarn.

Nora socken.
MXXJ.A.-E-n. 1920. J.

För sent här pastor, de till lärden
hämta fören, sa pojken, då präst-n skul-
Ale förmåna honom att ej sära ti böxern.

Nora socken.
J.-A.-E-n. 1920. J.

Gö katj jälp så själv, å stäckara jälp
värpaen.

Nora socken.
J.-A.-E-n. 1920. J.

Gå e glæppe

Kallades det, om man ej fick utföra ett
örfinde.

Nora socken.

92

J.A.E.n. 1920.

Gå här å sätt ut plattor härti

Nora socken.

J.A.E.n. 1920.

93

Gå inte å sätt upp näsan se mytjet

Nora socken.

J.A.E.n. 1920.

94

Gå på nu önnor för önnat; se kärn,
då-an kåle him kon sän,

Mora socken. 25.
J.A.H-n. 1920.

Gåpa si en kan si levra.

Mora socken. 26.
J.A.H-n. 1920.

Gåra muse ti svartböxerna
/Om någon förfelat sig/

Mora socken. 27.
J.A.H-n. 1920.

GÖKTÅR

Hade en kommit under, om man hadde haft
en vanlig tur med rågöt.

Mora socken.
J.A.E-n.

25.

Ha je zkk nan svart-n-vit-n tonårange-
kälv. Svart va-en vit å bakk va-en fram.
Bram luffra-n å bakk sock-en, mest mest-n
Fjortan degar för-n vi feck-on.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920.

22.

HLL / hård/ sön flinta.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920.

100.

Han-a komme så oppi smöre; sadde
man om en, som fått det bra.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. /06.

Han fall i ego jäl, sa kläckarn, då
präst-n föll ne i grava.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. /02.

Han feck na på jak'ja rum!
~~/räcken~~ mägtot värdertilts/
Flick

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. /03.

Han far söm-en skötspol.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. /04,

Han far söm-e torrt skinn.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920, /05,

Han far söm-e urvärld

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. /06,

Han ha komme så ditte fate mi;
sade man om en, som kommit bra till
i ekonomiskt hänsyns.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. 108.

Han å fale ti ramle tä plem; om det
träller på att gå utför för någon.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

Han å-n rekta vingelkunse.

109.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

Han är bottnlös tillson prästgården,
sådor man om en som aldrig fick nog.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. //

Han & sön ox-n mot rödbergen.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. //

Han å tå neka peka slukte./ Om en
stol, som var "recklig".

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

//

Man sit ut sön-en rekti skröbbhvel.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

113

Man si ut sör-e peväl.

/Om en såg sveve ut/

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

114

Man står under en sten, sa lappem,
då båten stod på grund.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

115

Har sön ille går, han får, sa köringa.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920. /16.

Har sön väl lage, sät-n, därem sät
dare sänga.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920. /17.

man tar sig vatten över huvudet om
mägom tar sig en svår uppgift för.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920. /18.

Hener å-e like mytje fölk söra där
vörka; sade man, mäkka om man kom in
i en gård och där var mycket folk.

Nora socken.
J.A.T-n. 1920.

119.

"Henne går utan brännvin!"

Då Noraborna körde varulass Härnösand om vinterarna och kommo till backarna på södra sidan av Oringen, brukade de taga hästen från ett lass och spänna för i par för att ej anstränga hästarna för mycket. När alla lass så voro uppkörda, skulle det bjudas på brännvin. En, som hade en stark häst, kom så en gång och körde uppför backen, näz de andra sittto och söpo. Denne yttrade ovenstående ord, som blev ett ordstäv i trakten.

Nora socken.
J.A.T-n. 1920.

126

Hon å se föranste wacker, sa härfinge
om brua.

Mora socken.
J.A.E.n. 1920.

121

Ho vete, väg hårani lüp, sa gummari, satte
ut snären därif hæbbersknutin.

Mora socken.
J.A.E.n. 1920.

122

Fälmen ti härre, trödäl i ännra, så komma
å vell länne pēninga.

Mora socken.
J.A.E.n. 1920.

123

2008

35

35

35

LUNDs UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Mästa gå väst på nimmeln, å mäntappa
spassere utgåkern. Sko härra å smör

märra, ek å kör åtta sju skrinner rign
ärna hö köpta.

Nora socken. /24.
J.A.E-n. 1920.

Hör Inne de töre; säger man, när åskan
går.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. /25.

Ingen fådd alträttne må, å ingen svag

dänge må, men komma-me-en stärt, se

spring ja.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. /26.

Jag mente väl jag, då va inte de
fille heller, sa gunnan.

Nora socken. 122
J.A.E-n. 1920.

Ja-ri där kan då äller hille tätt!
Om en ej holl tyxt med en sak!

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

128

Ja feck pota hett för-de; om man fick
arbata härt för en sak.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

129

JUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Jä foet tonne; sade man, när man
ej hade tid.

Mora socken. J.A.E-n. 1920. 1396.

Jä ha slete sön-er hunn.

Mora socken. J.A.E-n. 1920. 130.

Jä hälle hör-an åske!

Mora socken.
J.A.E-n. 1920. 131.

LUNDs UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

28
CC

Jä hörda, min vän, kaxkärra men ja
kanet jälapa då, sa kän, då bränn-
vino rann borti kagen.

Nora socken. / 32 .

J.A.R.M.

Jä ske koma tell je på måndan å frågo
på tisdan, om je vell våra snäll på ons-
dan å komma tell äss på torsdan, å jälapa
äss på fredan, å stå för äss på lördan,
förl på söndan ske mamma å pappa fära
te körka.

Nora socken. / 33 .

J.A.R.M. 1920.

Jä ske allten wärta sön-en kastkäpp
jämt!

Nora socken. / 34 .

J.A.R.M. 1920.

Jä tua döm för fö skull, sa kän, då
han stal åren.

Nora socken.
J.A.B.n. 1920. /35.

Jä tro du å stäcke bakt!

/Om en var vid dåligt lynne/

Nora socken. /36.
J.A.B.n. 1920.

Jä varf tolvmannskärning.

/On någon vid vägning tog presis, vad
som skulle vara utan att behöva taga
bort, eller lägga till/

Nora socken.
J.A.B.n. 1920. /37.

JUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Kaste Betöga

Ej födde man, om man i synner sär sett på
en person.

Mora socken. 138
J.A.H-n. 1920.

Kryt fast väl, för då ole kva ta mä,
se ro jä, sa köringa, då jämte höll på
lmyte fast styrteje å mössa på a.

Mora socken. 139
J.A.H-n. 1920.

Kockens rät; då han ha laga mat, shall
han vara mätt.

Mora socken. 140
J.A.H-n. 1920.

LUNDs UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Kom nu hunger å dyra till!

/ såde gubben, då han hadde proviantera
föör vintern/

Häggedångers socken. / 441
J.A.E-n. 1920.

Länge ärmor å vi-en slätt.

Mora socken. / 442.
J.A.E-n. 1920.

Tidte gära, lagört linge, ta ofrän å låge
tell, gära-n valfisk tå-en sell.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920. / 443.

42

Ljus like fort, som nästen tända.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920.

144

Ljus & guss med bus, å lamper & trå-
körke.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920.

145

Lyse söm-en palt ti-n hornlökts.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920.

146

2008

JUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

43
49

Lysmern

brinn, såde man, då det brann mör-skön.

Mora socken. 147.
J.A.E-n. 1920.

Men huga då!

Mora socken.
J.A.E-n. 1920. 148

Mera välling å större svil! såde man,
då det fattades något.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920. 149

Måndag, tisdag kommer jag väst, onsdag,
torsdag allra sist. Kommer jag ej
fredag, lördag, så kommer jag ej denna
vecka.

Nora socken. 150.
J.A.B.-n. 1920.

Möka mestes å möka Per-Ors tågen.

I Alista by hade de storskifte. Under
detta pågick, visste man ej så nog
~~att~~ vilka tegar var och en skulle få.

Man körde därför ej ut där födsele, förr
än man hade allt klart. En av bondgubbaru-
na var dock så säker om att få en viss
täg, att han körde dit duktigt med föd-
sel. Då delningen blev klar, var det en
som hette Per-Ora-n, som fick den tägen.

Nora socken. 151
J.A.B.-n. 1920.

Mu först kan ja si, sa Käringa, då
hon hadde left bort öglöckra.

Nora socken. 152.
J.A.E-n. 1920.

H'risse lie.

På ett husförhör frågade prästen Misso,
om han hunde någon bordsbön. Nej, jägna
skövd gryta i sille mine dugar, blev svan-
ret.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. 153.

Om du ha slamre se dähne e fjal, se he
du vöré gift e år.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. 154.

Om du säge där bak, se hadde du aldrig
en gäl dag.

Mora socken. 1920. /554

Om en blifte bjuden någonstans, och man
kan märka, att bjudningen ej är allvar-
ligt menad, så kallas den för ett "Arm-
bägaburt".

Mora socken.

J.A.E-n. 1920. /554

Om en, som var liten i växten, sade
man, att han hade fått upp "gris-
stöbban".

Mora socken.
J.A.E-n. 1920. /554

LUNDs UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

27

Om man frågade en lapp, om han kände en lapp, som man vid något tillfälle blivit bekant med, så kunde man ibland få till svar: "A... tjocka släktan, men tamnäringen! När man så talade om sin släkt, och det började gå längt till baka, så sa man: "Ja de ämpa där i lapp-
släkta."

Nora socken.
J.A.B.-R. 1920. / 58.

Om man tog en arbetsdag ledig, så sa man, att man hade tagit sig en dag mellan åra.

Nora socken.
J.A.B.-R. 1920. / 59.

Om man var nära att råka ut förfågan
olycka såde man: De va nära säptärn.

Nora socken.

J.A.E.M. 1920. /60

Om man vid tillverkningen av räverskor
ej var omsorgsfull i utförandet av ar-
betet, så beräknade man att skorna röll-
ta en mil. Det berödde dock mycket på
personen och på vägens beskaffenhet.

Om därför en väg längd uppgives vara
ett mil, och man anser den vara mera,
så säger man; det är väl en näversko-
mil.

Nora socken.

J.A.E.M. 1920. /61

Om någon misslyckades med någon sak,
som han holl på att göra, så bade han
gjort en ^kskvæk.

Nora socken.

J.A.E.M. 1920. /62

Orohultska

Kallas en, som gärna ställer till
bröl.

Nora socken.

J.A.E-n. 1920.

Om sömlige visste, vad sömlige sa om sömlige, se skulle sömlige inte seje se mytje om sömlige, sön sömlige säg om sömlige.

Nora socken.

J.A.E-n. 1920.

✓

Rent väsen, så lortbläsa, hacket pelsa
på lagårdsgolve.

Nora socken.

J.A.E-n 1920.

✓

Rött mår och tallskog väx sällan på
god jord.

Nora socken.

J.A.E-n. 1920. /66

Satt en och sör och röckade, så sa
man att han skrev till kungs.

Nora socken.

Ax J.A.E-n. 1920. /68

Sett, sät en fö träsmaken.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920.

/68

Sjöte så bördi räbin.

/Om någon fört sig onödigt på något
sätt/

Nora socken.

J.A.H-n. 1920.

Sju slagsbett, lungläpper å smott,

hämjelus, flänjelus, flatlus å kexkern.

å plattorn.

Nora socken.

J.A.H-n. 1920.

19/

Skrik så de hörs över Värmlann å

Dälarna.

Nora socken.

J.A.H-n. 1920.

19/

Skrift sön om ell-n vöre 163.

JUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Nora socken.
J.A.E.n. 1920. /P.L.

Slukt ä väl st-n./ Skrämt santi om slaktens

Nora socken.
J.A.E.n. 1920. /P.L.

Slävspärven fälje vä föken; sade

man då en, som var trastig, földe
med en, som var bättre klädd.

Nora socken.
J.A.E.n. 1920. /P.L.

JUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Spar tellis je fö komma på ködd-n;
 var en uppmaning, som yngre pojkar
 fingo, när de gävo sig ut på silljare-
 färd.

Nora socken.
 J.A.E-n. 1920. 175

Stå där å stöta!
 /Om en ej fick fram orden/

Nora socken.
 J.A.E-n. 1920. 176.

Stått sön åtakinn.

Nora socken.
 J.A.E-n. 1920. 177.

JUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Störste trölla ha bäste löcka.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. /78,

Svar du å ha se dänt på föttern.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. /79.

Ta haren

kallade det, när man slog den sista
taggbiten vid slättern.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. /80.

Ta pinniga! Ta pinniga! saade en
gubbe, på sin dödsbädd, när en man
kom och ville antingen ^{åt sig} byta eller
köpa ull.

Häggdängers socken. /81.
J.A.E-N. 1920.

Tyst på läktern! Prästen sov; saade
man, när någon bråkade för mycket.

Nora socken.

J.A.E-N. 1920.

Utböllingen är värvst på släkta.

Nora socken.

J.A.E-N. 1920.

/83.

H Vä hon å graveut! såde man om en
flicka, som höll sig bättre än and-
ra.

Mora socken.
J.A.H-n. 1920.

1854

Vä mange rejelle skovel-tina de skø
finnes där, sa göbben, då han hälte
präst-n predike om lustgård-nas trå.

Mora socken.
J.A.H-n. 1920.

1854

Vära akte-sön sopkväten.

Mora socken.
J.A.H-n. 1920.

1854

Vära barn & fölle fint!

Nora socken. /87.
J.A.E-n. 1920.

Vu skre ol Pers-pojken Jura blann-e
rättrögen? sade man, om man ej tryck-
tést passa i ett sällskap.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. /88.

Vå si jai Legg du å kommo til härdas-
selan! /Om em ej bytte om kläder ge-
nast en kom från kyrkan!

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. /89.

JUNDS UNIVERSITETS FOLKMINNESSAMLING.

Vägga s, sä-en kan rie ti Stockholm
på-a.

Nora socken. 190.
J.A.E-n. 1920.

Väckmärvin

sade man, detta var närmast det bläste
mycket hårt.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. 171.

Å gale bare vän Hampe.

Nora socken.
J.A.E-n. 1920. 172.

Å ja gatt stenhjenes s väg; om man
måst skynda sig.

Mora socken.
J.A.B-n. 1920.

193.

Å skit färt!

Mora socken. 194.

J.A.B-n. 1920.

Å du föt, människan!

Mora socken. 195.

J.A.B-n. 1920.

K denna ske du fö sote för!

Mora socken.
J.A.E-n. 1920.

196.

Allt digarn är intet bärdegarn.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920.

198

All, som viske, ljug.

Mora socken.
J.A.E-n. 1920.

198

Ällt-e fett sker-et till skemäkaren,
de ske na ti läre å.

Nora socken. /99.
J.A.E-n.

Ällt vatt-n ske ått have.

Nora socken. 200
J.A.E-n. 1920.

Åres han, sön åres bör, latt sörga gä
före gätt-m.

Nora socken. 201
J.A.E-n. 1920.

År-e Ärtgöben å a Gratta? såde man,
då en liter gosse och flicka, som
voro smutsga och trasiga, kommo och
gingo i skilslap.

Nora socken.
J.A.H-n. 1920.

202.

Åta först, sa honn, då hägga brann.

Nora socken.
J.A.H-n. 1920. 203.

Åt och tag bulk på dig, i morgon
kommer lappen och skalil tra skinnet
av dig; var en skäntsam uppmaning,
om man åt lite.

Nora socken.
J.A.H-n. 1920. 204.